

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Година X - Број 52

Среда, 17. октобар 2001. године

БАЊА ЛУКА

Прегледата за 2001. годину
износи 300 КМ

Жиро-рачун: 567-162-10000010-81

Тел.: (051) 311-532, Факс: (051) 311-545

1207

На основу Амандмана XL тачке 2. на Устав Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О САРАДЊИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ СА МЕЂУНАРОДНИМ КРИВИЧНИМ СУДОМ У ХАГУ

Проглашавам Закон о сарадњи Републике Српске са Међународним кривичним судом у Хагу који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на седници одржаној 2. октобра 2001. године.

Број: 01-801/01
8. октобра 2001. године
Бања Лука

Председник
Републике
Мирко Шаровић, с.р.

ЗАКОН

О САРАДЊИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ СА МЕЂУНАРОДНИМ КРИВИЧНИМ СУДОМ У ХАГУ

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом се уређује поступак и начин сарадње Републике Српске са Међународним судом за кривично гоњење лица одговорних за тешка кршења међународног хуманитарног права учињена на подручју бивше Југославије од 1991. године (у даљем тексту: Трибунал).

Међународни суд и национални судови истовремено су надлежни за кривично гоњење лица одговорних за кршења међународног хуманитарног права учињена на подручју бивше Југославије од 1991. године, с тим да Међународни суд има предност у односу на националне судове.

Судови из става 2. овог члана су надлежни за кривично гоњење физичких лица која су лично одговорна у складу са појединачном кривичном одговорношћу, предвиђеном у члану 7. Статута Трибунала.

Члан 2.

Сарадња са Трибуналом односи се на кривично гоњење лица само за злочине дефинисане у члану 2., а који се односе на тешке повреде Женевских конвенција из 1949. године, члана 3., који се односе на кршења ратних закона и обичаја, члана 4., који се односе на геноцид и члана 5. који се односе на злочине против човечности Статута Трибунала који су извршени на територији бивше Југославије од 1. јануара 1991. године.

Сарадња ће се одвијати на начин утврђен овим законом, Статутом Трибунала и Правилником о поступку и доказима Трибунала.

Члан 3.

Влада Републике Српске се стара за законито и ефикасно одвијање сарадње са Трибуналом.

Сарадња са Трибуналом остварује се преко Министарства правде, органа правосуђа, Министарства унутрашњих послова и Министарства одбране.

Члан 4.

Сви захтеви или налози за сарадњу Трибунала достављају се Министарству правде (у даљем тексту: Министарство), које ће их проследити органу који је по овом закону надлежан да их изврши. Комуникација са Трибуналом одвијаје се увек преко Министарства.

Органи из члана 3. став 2. овог закона могу именовати официре за везу са одређивањем његових обавеза и овлашћења.

Влада Републике Српске може одредити посебног официра за везу са Трибуналом, са одређивањем његових обавеза и овлашћења, који може имати канцеларију у седишту Трибунала.

II - ПОСТУПАК ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ДОКАЗА ПО ЗАХТЕВУ ТРИБУНАЛА

Члан 5.

Када Трибунал упути захтев за помоћ органима Републике Српске, по захтеву Трибунала, да се изведе неки доказ, надлежан је да поступа истражни судија окружног суда на чијем се подручју доказ налази.

Када је потребно да се узму искази од осумњичених, оправљених, сведока или вештака (стручних сведока), да се изврши увијај (реконструкција догађаја) на лицу места, обдукција или ексхумација леша, о времену и месту спровођења истражних радњи истражни судија ће обавести Трибунал, ако Трибунал то затражи.

Истражни судија ће при спровођењу ових истражних радњи поступати супсидијарно по одредбама Закона о кривичном поступку. Уколико Трибунал тражи да се у овом поступку испуни неки посебни услови или форме, истражни судија може то уважити.

Када тужилац Трибунала тражи да он лично изведе доказе из става 2. овог члана, истражни судија ће му то омогућити издавањем налога и предузимањем мера на које га овлашћују овај закон и Закон о кривичном поступку.

Када је потребно да се одузме неки предмет (документација и сл.), који може послужити као доказ у поступку, истражни судија ће без одлагаша удоволјити захтеву за помоћ који је добио од Трибунала. Истражни судија ће извршити и све одлуке Трибунала којима су одређене привремене мере обезбеђења. Када добије такав налог од Трибунала сходно примењујући одредбе Закона о кривичном поступку, може уважити и посебне захтеве ако их налог садржи.

Члан 6.

Одредбе члана 5. овог закона сходно се примењују и на права одбране оптужених лица и то од момента првог појављивања оптуженог пред Трибуналом, па све до окончања поступка, уколико су захтеви одбране поднесени у складу са Правилником о поступку и доказима Трибунала.

Члан 7.

Уколико само или на иницијативу другог надлежног органа процени да би одређени поступак сарадње могао да нанесе штету интересима Републике Српске, Министарство ће обавестити Владу, која ће донети одлуку о конкретном захтеву.

Ако Влада донесе одлуку да би обелодањивање одређених информација или достављање документације могло да угрози интересе безбедности Републике Српске, наложиће Министарству да о томе обавести Трибунал у смислу правила 54. bis.-E-(iii) Правилника о поступку и доказима Трибунала и стави захтев за поништење налога.

III - УСТУПАЊЕ НАДЛЕЖНОСТИ ЗА ВОЂЕЊЕ КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА

Члан 8.

Суд у Републици Српској ће у складу са правилима „Римског пута“ известити Трибунал чим покрене поступак за кривично дело из надлежности Трибунала.

Одредба става 1. овог члана не спречава примену посебних међународних споразума који су закључени у овој материји.

Члан 9.

На захтев Трибунала уступиће му се надлежност да води кривични поступак у предметима где је овај поступак покренут пред судовима у Републици Српској против окривљених за кривично дело из надлежности Трибунала. Решење о преносу надлежности и уступању предмета доноси веће окружног суда (члан 23. став 6. Закона о кривичном поступку).

Одредба става 1. овога члана примењује се и у случају када је поступак пред домаћим судом правноснажно окончан, ако су испуњени услови из члана 10. Статута Трибунала.

Члан 10.

Након преношења надлежности и уступања предмета Трибуналу, не може се против окривљеног за исте кривичноправне радње покренuti поступак пред судом у Републици Српској, а поступак који је у току - обуставиће се.

Уколико, у међувремену, буде донесена и постане правноснажна пресуда суда у Републици Српској за исте кривичноправне радње против истог окривљеног, одложиће се извршење такве пресуде до окончања поступка пред Трибуналом, а ако је извршење такве пресуде у току - биће прекинуто даном када је окривљени предат Трибуналу, о чему ће министар правде донети решење.

Члан 11.

Ако су пресудом Трибунала обухваћена само нека кривична дела за које постоје правноснажне пресуде у Републици Српској, суд Републике Српске ће изменити ту пресуду у погледу казне, примењујући сходно одредбе Закона о кривичном поступку о понављању поступка.

Члан 12.

Осуђени о чијој кривици је одлучио Трибунал не може за исто кривично дело одговарати у Републици Српској нити се против њега може извршити ранија пресуда суда Републике Српске која се односи на то кривично дело.

Члан 13.

Када је по одредбама овог закона предмет уступљен Трибуналу, поступак пред домаћим судом може се наставити само под следећим условима:

- а) ако тужилац Трибунала одлучи да не подигне оптужницу;
- б) ако судија Трибунала одбаци оптужницу;
- в) ако се Трибунал огласи ненадлежним;
- г) ако Трибунал уступи надлежност за вођење поступка у смислу правила 11-bis, Правилника о поступку и доказима Трибунала.

Када су испуњени услови из става 1. овог члана, правноснажна пресуда домаћег суда остаје на снази.

IV - ПРИТВАРАЊЕ ОКРИВЉЕНОГ И ПРЕДАЈА ТРИБУНАЛУ

Члан 14.

Када постоји опасност од бекства или други разлог предвиђен Правилом 40. Правилника о поступку и доказима Трибунала, Министарство унутрашњих послова на захтев тужиоца Трибунала ће лишити слободе лице осумњичено да је извршило кривично дело за које је надлежан Трибунал, али је дужан да то лице одмах, а најкасније у року од 24 сата, спроведе истражном судији надлежног суда.

Након што испита то лице и спроведе друге неопходне доказе (извиђаје), истражни судија ће одлучити да ли ће то лице задржати у притвору или ће га пустити на слободу. Такву одлуку истражни судија мора донети у року од 24 сата од часа када му је осумњичени спроведен. Притвор се не сме одредити ако нису пружени поуздані докази за идентификацију и информације о кривичном делу за које се ово лице терети.

Против одлуке о одређивању притвора, притворено лице и његов бранилац имају право жалбе. Жалба се може изјавити због грешке у идентификацији притвореног и ако не постоје основне информације о кривичном делу поводом којег је одређен притвор. На поступак по жалби сходно се примењују одредбе Закона о кривичном поступку.

Притвор по овом основу не може трајати дуже од три месеца, рачунајући од дана лишења слободе. Ако до тог рока не буде одређен притвор ради предаје, истражни судија ће притворено лице пустити на слободу.

Члан 15.

Захтев Трибунала за притварање и предају окривљеног, без обзира чији је држављанин, уважиће се под условом да се уз захтев приложи:

- а) основ захтева,
- б) налог судије Трибунала да се окривљени притвори и преда,
- в) инструменти за поуздану идентификацију окривљеног.

О захтеву из става 1. овог члана одлуку доноси веће окружног суда (члан 23. став 6. Закона о кривичном поступку). Месно је надлежан суд на чијем подручју окривљени има боравиште. Суд који је одредио притвор по члану 14. овог закона или донео у првом степену одлуку о уступању надлежности Трибуналу остаће надлежан и за одлуку о притвору ради предаје Трибуналу. Ако се незна боравиште окривљеног, биће надлежан суд на чијем је подручју извршено кривично дело. Ако се надлежност не може одредити ни по једном од ових критерија, поступаће суд кога одреди Врховни суд. Ако је окривљени у бекству или није достижен органима гоњења у Републици Српској, а утврди се да има места захтеву за притварање и предају, надлежни суд ће наредити издавање потернице по одредбама Закона о кривичном поступку.

Пре него што донесе одлуку о притварању и предаји, суд ће саслушати окривљеног и спровести друге неопходне радње.

Против одлуке о притварању и предаји окривљени и његов бранилац имају право жалбе Врховном суду Републике Српске у року од три дана од дана пријема одлуке.

Врховни суд доноси одлуку о жалби најкасније у року од три дана од дана пријема предмета.

Члан 16.

Увек када се по одредбама овога закона окривљени или осумњичени саслушавају или се према њима предузимају неке друге мере, они морају имати браниоца. Ако они сами не изаберу браниоца, одредиће им га суд по службеној дужности у складу са одредбама Закона о кривичном поступку.

Члан 17.

Након правноснажности решења о предаји, министар правде може привремено одложити извршење само због тешке болести окривљеног, због које је у немогућности да путује, а након што лекарски тим из Републике Српске и Трибунала изврши одговарајуће прегледе.

V - ПРАВНА ПОМОЋ ТРИБУНАЛУ**Члан 18.**

Поред сарадње у истрагама које спроводе истражитељи Трибунала, на захтев Трибунала надлежни органи Републике Српске обавиће поједине истражне радње, прикупити потребне податке о кривичном делу, учницима и другим чињеницама битним за кривични поступак, расписати потерницу, доставити позиве и друга писмена која лицима у Републици Српској шаље Трибунал и обавити друге радње потребне за поступак пред Трибуналом.

VI - ИЗВРШЕЊЕ ПРЕСУДА ТРИБУНАЛА**Члан 19.**

Правноснажна пресуда Трибунала за грађане Републике Српске извршиће се у Републици Српској ако Трибунал не изда другачији налог.

Казна из става 1. овог члана извршава се по прописима Републике Српске.

Трибунал ће се омогућити потпуни надзор над извршењем казне.

Члан 20.

Ако осуђено лице издржава казну у Републици Српској, а када се према прописима Републике Српске стекну услови за помиловање, ублажавање казне или условни отпуст, министар правде ће о томе обавестити Трибунал, у складу са чланом 28. Статута Трибунала.

VI - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ**Члан 21.**

За све што није регулисано овим законом, примењиваће се одредбе Кривичног законика Републике Српске, Закона о кривичном поступку и Закона о извршењу кривичних санкција Републике Српске. Поступање по захтевима Трибунала је хитно и Трибунал се извещава без одлагања о свему што је релевантно за ефикасно одвијање сарадње.

Члан 22.

Влада Републике Српске посебним прописом ће регулисати материјално обезбеђење лица из Републике Српске, која се налазе у притвору по одлуци Трибунала или органа Републике Српске у складу са овим законом, као и чланова њихових породица.

Члан 23.

Влада Републике Српске ће посебним прописом регулисати материјалну надокнаду за телесна и друга оштећења лицима која грешком или неосновано буду процесуирана по овом закону.

Члан 24.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 01-1052/01
2. октобра 2001. године
Бања Лука

Председник
Народне скупштине,
Др Драган Калинић, с.р.

1208

На основу Амандмана XL тачке 2. на Устав Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ ПРАЊА НОВЦА**

Проглашавам Закон о спречавању прања новца који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на седници одржаној 27. септембра 2001. године.

Број: 01-806/01
1. октобра 2001. године
Бања Лука

Председник
Републике,
Мирко Шаровић, с.р.

**ЗАКОН
О СПРЕЧАВАЊУ ПРАЊА НОВЦА****I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ****Члан 1.**

Овим законом прописују се мере и радње у банкарском, финансијском и другом пословању које се предузимају ради откривања и спречавања прања новца.

Прање новца и предузимање мера**Члан 2.**

Прањем новца у смислу овог закона, сматра се:

Прикривање или утјај праве природе имовине, стицање, поседовање или употреба имовине произтекле из радњи кривичног дела, конверзија или трансфер имовине која потиче од криминалних радњи или учествовања у криминалним активностима, ради прикривања или утјаје нелегалног порекла такве имовине, као и прикривање незаконито прибављене имовине или капитала стеченог при својинској трансформацији (приватизација државног капитала).

Члан 3.

Имовином у смислу овог закона, сматрају се покретне и непокретне ствари, права и новац (домаћа и страна валута), хартије од вредности и друга средства плаћања, те правно вљани документи на основу којих се утврђује право својине и друга права.

Члан 4.

Радње и мере за откривање и спречавање прања новца, у смислу овог закона, предузимају се при следећим трансакцијама:

- улагању новца;
- преузимању, замени, расподели и дистрибуцији новца;
- склапању правних послова којима се стиче имовина;
- осталим облицима располагања новцем и другом имовином, што може послужити за прање новца.

Обvezници спровођења мера**Члан 5.**

Правна лица и одговорна лица у правним лицима, те физичка лица која су обавезна предузимати мере и радње ради откривања и спречавања прања новца у складу са овим законом (у даљем тексту: обvezници) су:

- банке и штедионице и штедно-кредитне задруге;
- инвестициони фондови и друштва те друге финансијске институције;
- организације овлашћене за вођење платног промета;
- дирекције за приватизацију;
- осигуравајућа друштва;
- берзе и друге финансијске институције овлашћене за обављање послова у вези са хартијама од вредности;
- мењачнице;
- залагаонице;
- коцкарнице, аутомат-клубови, организатори игара на срећу, робно-новчаних лутрија, томбола и других игара на срећу.

Обveznicima у смислу овог закона, сматрају се и друга правна лица, трговци и појединци, занатлије и физичка лица ако обављају делатност у вези са пословима примања новчаних депозита, продаје и куповине дуговања и потраживања, управљања имовином за трећа лица, издавања платних картица, пословања тим картицама, лизинга, организације путовања промета некретнинама, уметничким предметима, антиквитетима и другим предметима веће вредности, те пословима обраде племенитих метала, другог драгог камења и њиховог промета.